

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

Ἡ ΝΕΑ ΕΞΟΥΣΙΑ

Τρεῖς ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε ἐξουσίας ἐν τῇ ἑλληνικῇ πολιτείᾳ, καὶ αὐταὶ εἰσι γνωσταὶ τοῖς πᾶσιν. Ἀπὸ τίνος ἐν τούτοις νέα τις ἐξουσία ἐνεκαθιδρύθη μεταξὺ ἡμῶν, ἐξουσία ἀπόκρυφος μὲν, πλὴν ἰσχυρὰ καὶ κραταιὰ, ἥτις χωρὶς νὰ ἦνε οὔτε νομοθετικὴ, οὔτε δικαστικὴ, οὔτε ἐκτελεστικὴ, ἐν τούτοις καὶ νομοθετεῖ καὶ δικάζει καὶ ἐκτελεῖ. Ἡ νέα αὕτη ἐξουσία εἶναι ἡ κυβερνητικὴ.

Ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπλότητος τῶν ἡθῶν καὶ τῆς λιτότητος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, βλέπομεν ἀπὸ τίνος ομάδας ἀνθρώπων ἀμφιβόλου καταγωγῆς, ἀγνώστου παρελθόντος καὶ ἠθικότητος λίαν ὑπόπτου, τὴν μὲν ὄψιν πονηρὰν ἐχόντων, κολυμβῶντων δὲ ἐν τῇ τρυφῇ καὶ τῇ πολυτελείᾳ, καὶ πειρωμένων νὰ μᾶς κατασυντρίψωσιν ἅπαντας ὑπὸ τὸ ἄχθος τοῦ χρυσοῦ των, καὶ πράγμα δεινότερον εἰσέτι, βλέπομεν τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἐργαζομένους ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ἐθνικῆς σημαίας, ὑπὸ τὰ εὐνοϊκὰ ὄμματα, ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν πνοὴν τῶν κυβερνητῶν τῆς σήμερον! Τοῦτο δ' εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐξεγείρον ἡμᾶς, καὶ θέτον ἐν τῇ χειρὶ τὸν κάλαμον πρὸς στιγματισμόν.

Ἐξετιμῶμεν ἄχρι τῆς σήμερον ἐνταῦθα διανοητικὰς ὑπεροχάς, λαμπρυνούσας καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐξετιμῶμεν ἀκραίφεις πατριωτικὰς ὑπάρξεις, προσφερούσας τὰ πάντα ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος. Ἐξετιμῶμεν εὐγενεῖς ἐξοχότητες, τοὺς ἡγεμόνας τῶν μαχῶν ἐκείνων, εἰς ἃς ὀφειλομένη τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀποκατάστασιν. Ἐχομεν σήμερον τοὺς ἡγεμόνας τοῦ 90 ἐπὶ ταῖς ἐκατόν. Οὗτοι ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ὀπλῶν, οὐδὲν ἕτερον ἐπίστανται εἰμὴ νὰ χειρίζονται τὴν πλάστιγγα τοῦ χρυσοῦ των, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν βιβλίων δὲν φυλλομετροῦσιν εἰμὴ τὰ κατάστιχα τοῦ δοῦναι καὶ λαβεῖν.

Πιστεύετε τάχα ὅτι ἡ ἐπανάστασις τοῦ 21 ἐγένετο, ὅπως ἐπανεβλώμεν εἰς τὰς ἀγνάς παραδόσεις τῶν πατέρων μας καὶ ἐπανακτήσωμεν τὰς χώρας, τὰς τόσον πεπληρωμένας τῆς ἱστορικῆς ἡμῶν δόξης; Ἀπατάσθε. Ἡ Ἑλλὰς ἰδρύθη, ὡς φρονοῦσιν οἱ κυβερνῶντες, ὅπως χρησιμεύσῃ σταθμὸς ἀκωρόεστων τινῶν κυβερνητῶν. Αὕτη ἐγένετο τὸ κατάλυμα καὶ ἡ ὄσας τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἵτινες μακαρίζουσιν ἑαυ-

τοὺς ὅτι ἐδυνήθησαν νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς ἀφανείας των, καὶ ὅτι δύνανται ἤδη νὰ παίζωσι καὶ πρόσωπον διακεκριμένον μεταξὺ ἡμῶν. Ἐτι δὲ μᾶλλον εὐτυχεστέρους ἑαυτοὺς θεωροῦσιν, ὅτι ἐπωφελοῦνται τὴν ἡμετέραν ἀπειρίαν πρὸς μείζονα ἐπίδοσιν τοῦ ἐπαχθοῦς αὐτῶν ἔργου.

Ἀναντιρρήτως νέα τις κλάσις ἀτόμων ἐμεγαλύνθη ἀπὸ τίνος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν κυβερνητῶν, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, βλέπομεν κυκλοφοροῦντα ἄκαταπαύστως κεφάλαια, τὰ ὁποῖα οὐδόλως εἰμεθα ἄχρι τοῦδε εἰθισμένοι νὰ βλέπωμεν. Νομίζετε ὅτι οἱ κυβερνηταὶ μας ἐσκέφθησαν τὸ παράπαν νὰ ἀνακουφίσωσιν ἐπ' ἐλάχιστον τὸν λαόν, ἐπιβαρύνοντες τοὺς κεφαλαιούχους ἐν γένει, πρὸ πάντων δὲ τοὺς κυβερνητὰς; Ἴδετε τοὺς τελευταίους φόρους, οὓς ὑπέβαλον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, καὶ εἶπατέ μας ἐάν που εὐρίσκετε τὸ ἐλάχιστον ἴχνος τοιοῦτου φόρου ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ πλοῦτου ἢ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου.

Σπεύδω νὰ ἐξηγηθῶ. Οὐδόλως ἐννοῶ νὰ προσβάλλω τὸ κεφάλαιον. Τοῦναντίον ἐνθέρμως ἐπιτοθῶ ἵνα τοῦτο ἐπισωρευθῇ, διαδοθῇ, καὶ ἔτι μᾶλλον πολλαπλασιασθῇ ἄνευ μέτρου καὶ ἄνευ περιορισμοῦ, διότι εἶναι προφανέστατον ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος ἀείποτε συνεπάγεται τὸν δημόσιον. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸν ἀφήνωμεν ἐλεύθερον ἀπὸ παντὸς φόρου, καὶ πρέπει ἀενάως νὰ φορολογῶμεν τὸν λαόν, καὶ ἀενάως νὰ λησμονῶμεν τὰ κεφάλαια;

Τὸ ἐπαναλαμβάνω, οὐδόλως προσβάλλω τὰ κεφάλαια, διότι φρονῶ ὅτι τὰ ἀληθῆ κεφάλαια εἶναι οἱ ἀναγκαῖοι σύμμαχοι τῆς ἐργασίας· διότι κυρίως εἶπεν, τὰ κεφάλαια εἶναι ἡ ἐπισεσωρευμένη ἐργασία. Φρονῶ μάλιστα ὅτι, ἐάν τις ἀπεπειράτο νὰ περιστείλῃ τὴν ἐπισεσωρευμένην ταύτην ἐργασίαν, ἤθελε τάχιστα κατανοήσῃ ὅτι ἀπέκοψε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα, καὶ θὰ ὑπεχρεῦτο τὴν ἐπαύριον νὰ ἐργασθῇ, ὅπως ἐκ νέου ἐπαναρχίσῃ τὸ καταστραφέν ἔργον. Τὸ κεφάλαιον ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀτμοῦ, τοῦ ὕδατος, τοῦ σιδήρου, τῶν ἰστίων καὶ τοῦ ἀρότρου, ἀναλαμβάνει ἐφ' ἑαυτοῦ μέγιστον μέρος τῆς ἐργασίας, προηγουμένως τελομένης τῆς δαπάνης τῶν μυῶν ἡμῶν. Καὶ δι' ἅπαντας αὐτοὺς τοὺς λόγους οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι ὁ ἀληθὴς εὐεργέτης τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐξ ἄλλου δὲ καὶ ὑπὸ ἄλλην ἐποψὴν, ὑπὸ ἐποψὴν ἠθικοκοινωνικὴν, ὁ πλοῦτος παρέχει ἀναμφίλεκτα πλεονεκτήματα. Εἶναι ὁ κυριώτερος προστάτης καὶ τὸ καταφύγιον τῆς ἀτομικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἐν τῷ μέσῳ μάλιστα τῆς ὑπερβο-

λικής ἡμῶν συγκεντρώσεως, ὁ πλοῦτος ἐξασφαλίζει ἡμῖν κέρδος πολυτίμου ἐλευθερίας, καὶ ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν φαίνεται ἡμῖν στερουμένη σημασίας.

Τιμὴ λοιπὸν εἰς τὸ κεφάλαιον! Ἀλλὰ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν τὰ κεφάλαια ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἄνευ ἐργασίας καὶ ἄνευ τιμῆς γεννῶνται ἐν μιᾷ μόνῃ νυκτί, ὡς τὰ μελανὰ ἐκεῖνα νη-σύδρια, ἅτινα ἐξαίφνης ἐξανίστανται ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν θαλασσῶν, συνεπεῖα ὑποχθονίων δονισμῶν! Μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ κυβεῖα, τούτέστιν αἱ δόλια ἐκεῖνα καὶ σκότια μηχανορραφαί, εἰς ἃς προσφεύγουσιν ἄνθρωποι ἄνευ συνειδήσεως, ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἑαυτοῖς ὑπερόγκους ὠφελείας, ἄστινας δὲν ἔδιδναντο νὰ ἐλπίσωσιν ἐκ τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν.

Καὶ μὴ τις λαλήσῃ ἡμῖν περὶ τῆς ἀπλῆς κερδοσκοπίας, καθ' ὅσον αὕτη ὡς γνωστὸν, εἶναι πράξις τακτικὴ καὶ θεμιτὴ, ἥτις τῇ βοήθειᾳ τῆς ἐργασίας, τῆς πίστεως, τῆς μετακομίσεως καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς, προσέρχεται πρὸς ἀνεύρεσιν, ἀνακάλυψιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πηγῶν τοῦ πλοῦτου. Ἡ κυβεῖα ταῦναντιὸν εἶναι στοιχείμα, ἐνῶ οἱ παίκται διατρέφουσι τὴν ὀπισθοβουλίαν νὰ δολιευθῶσι καὶ ἀπατησῶσι κατ' ἀνάγκην τοὺς ἀθῶους. Εἶναι ἐπαναλαμβάνομεν ἡ σπουδὴ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν δολοπλοκιῶν, τῶν μᾶλλον ἀσυνειδήτων, πρὸς παραγωγὴν ἀπροσδοκῆτων διακυμάνσεων ἐν ταῖς τιμαῖς τῶν δημοσίων ἀξιών, καὶ ἰδιοποιήσιν τῶν λαφύρων ἀπὸ τῶν οἰκτρῶς ἀποπλανηθέντων ἢ ἀπατηθέντων. Ἡ κυβεῖα ἐπιτροπομένη καὶ ἐνθαρρυνόμενη, εἶναι θανάσιμος πληγὴ κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας· εἶναι τροφὴ κατὰ τὸ φαινόμενον εὐκολοῦ, διδομένη εἰς τὴν πλεονεξίαν· εἶναι ἡ ὑποκατάστασις τοῦ τυχεροῦ, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς αἰσχροκερδεῖας, εἰς τὸν εὐγενέστερον καὶ ἠθικώτερον τρόπον τοῦ ἐπαυξάνειν καὶ δημιουργεῖν τὰς περιουσίας, τὸν κόπον δηλονότι τῶν πολιτῶν. Εἶναι, ἐνὶ λόγῳ, ἡ δολερὰ τέχνη τοῦ περιουσιάζειν τὰ μικρὰ κεφάλαια ἐν τῷ θυλακίῳ τῶν πονηρῶν.

Τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐκζητεῖ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων τούτων, οἵτινες ἐπιτρέπουσι καὶ στενερῶσι τὰς πηγὰς τοῦ δημοσίου πλοῦτου. Καὶ ἐν ἡ ἂν περιπτώσει δὲν ὑπάρχωσι νόμοι ἐπαρκεῖς ἢ σαφεῖς, ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ ἵνα ἄνευ ἀναβυλῆς ψηφισθῶσι τοιοῦτοι, ὅπως μὴ ἐπὶ πλέον βλέπωμεν περιφερομένους ἡσύχους καὶ ἀνέτως ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἄνθρωπους, οἵτινες ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ καλῶς συντεταγμένη, σίπονται ἀθλίως ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐν ἐκείναις ταῖς χώραις ἐκάστη πράξις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας προσέρχεται ἐπίκουρος τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς, καὶ ἡ εὐρυτέρα προστασία παρέχεται τοῖς ἀπλοῖς καὶ ἀπονηρεῦτοις κατὰ τῶν πονηρῶν ἐκείνων κυβευτῶν, οἵτινες ζητοῦσι νὰ ἀνεγείρωσι μέγαρον ἐπὶ τῆς σαπρίας τῶν ἀμφιβόλων κερδοσκοπιῶν! Εἶναι ἰάχα ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα σχετικὰ παραδείγματα; Καὶ τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν φοβερὰν τύχην τοῦ Strusberg ἐν Γερμανίᾳ, τοῦ διασήμου δημοσιογράφου καὶ διακεκριμένου ὑπουργοῦ ἐπὶ Ναπολέοντος, τοῦ Clément Duvernois τὴν ἐγκάθειρξιν, τοῦ Bontoux, τοῦ γνωστοῦ Philippart, καὶ πολλῶν ἄλλων τὴν τιμωρίαν; Προχθὲς δὲ ὁ τηλεγράφος δὲν μᾶς ἀνήγγειλε καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ Lepelletier, διευθυντοῦ τῆς γενικῆς πιστωτικῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ ὁμοίαις βεβαίως αἰτίαις;

Τί δὲ βλέπωμεν παρ' ἡμῖν; Φεῦ! ὄλωσ τούναντιόν. Βλέπωμεν τοὺς ἄνθρωπους τούτους οὐχὶ μόνον ἀπολαύοντας παρ' ἡμῖν τῆς μεγαλιτέρας ἐλευθερίας ἐνεργείας, καὶ καθ' ἑκάστην διαπράττοντα; ἐν γνώσει ὅλου τοῦ κόσμου τὰ ἐπονειδιστώτερα σκάνδαλα, ἀλλὰ τοὺς βλέπωμεν χαίροντας

ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τῆς λίαν δεδλωμένης εὐνοίας τῶν κυβερνώντων. Μυρία θύματα πρόκεινται εἰς τὴν θέαν ἡμῶν πρὸς ἐπισφράγισιν τῶν λόγων ἡμῶν. Καὶ ἡ κυβερνήσις τί πράττει; Σιγᾶ, σιγὴν ἱανάτου. Ἡ θέλομεν δὲ δυσκόλως πιστεῦσαι τὸ πρᾶγμα, ἐὰν μὴ πᾶσα ἡμέρα καὶ πᾶσα ὥρα παρερχομένη, δὲν ἐπήρχετο ὅπως μᾶς πείσῃ ὅτι οἱ καλλήτεροι φίλοι τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀνθρώπων, εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἀλλαχοῦ ἔχουσι τὸ καθήκον καὶ τὴν ἐντολὴν νὰ τοὺς καταδιώκωσιν. Ἰδέτε αὐτούς· πνέουσιν ἀνέτως ἐν ταῖς κυβερνητικαῖς σφαιραῖς, ἔχουσι δὲ ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον ἐν τοῖς προεδρικοῖς συμβουλίαις! Ἀπανταχόθεν ἤρξαντο περισφιγγόντες τὴν Ἑλλάδα, τὸ δημιουργήμα τῶν ἀνδρῶν τοῦ 21. Ὡς ἐξουσία ἀναμείγνυνται παντοῦ· ἰδέτε τοὺς, ἤδη κρούουσι τὰς θύρας ἵνα εἰσβάλωσιν εἰς τὸ κοινοβούλιον, καὶ ἐκεῖ ἐργαζόμενοι ἐπίσης ἀκωλύτως, ὅπως ἐν τῇ κυβερνητικῇ τέχνῃ τοῦ χρηματιστηρίου, θὰ ἐπιδιώκωσι βεβαίως τὴν διευκόλυνσιν τῶν ὑποθέσεων των, ὅτε μὲν σκεπτόμενοι περὶ δανειῶν, ὅτε δὲ περὶ παραχωρήσεων, ἢ ἄλλων αὐθαιρέτων ἀρπαγῶν. Ἐπιδείκνυνται ὅμως καὶ γενναιοδωρίαν ἐν δυσχεραῖς· καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ των δὲν δισταζοῦσι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τινὰς θυσίας, ἀνοίγοντες τὰ σχοινία τῶν θυλακίων των, οἱ φιλάργυροι, ἵνα ἑκατονταπλασίονα εἰσκομίσωσιν!...

Ἰδομεν ἐν τῇ Ρώμῃ, ἐν τῇ στιγμῇ, καθ' ἣν ἡ δημοκρατία ἐξέπνεεν ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν διαφθοράν, εἶδομεν συμμορίαν χρηματιστῶν ἀρπάγων, ἐξωνομένων τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς δικτάτορας, καὶ ἐπιδιωκόντων τὴν πλήρη αὐτοῦ παντοκρατορίαν. Ἡ ἀρετὴ ἐλογίζετο τότε ὡς οὐδὲν ἤρχετο μετὰ τὰ χρήματα: *Virtus post nummos!* Μήπως οὗτοι εἶνε καὶ ὁ σκοπὸς τῶν ἡμετέρων κυβερνητικῶν κύκλων; Μήπως τοιαύτην κατάστασιν ὠνειροπόλησαν καὶ δι' ἡμᾶς; Ἐπιθυμοῦμεν δριστικῶς νὰ μάθωμεν, ἐὰν ὁ τόπος ἔχουσε τόσον αἶμα διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, ἐὰν ἐσχάτως ἀκόμη δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐλευθερίαν ἔκρινεν ἀναγκάσιον νὰ ἀνατρέψῃ μίαν δυναστείαν, ἐὰν ἔκαμε πάντα ταῦτα, λέγομεν, ὅπως περιπέτῃ ὑπὸ τὴν ὀλεθρίαν καὶ ἐξευτελιστικὴν ἐξουσίαν τινῶν ἀσυνειδήτων χρηματιστῶν. — Ἄς μᾶς τὸ εἴπωσι καθορᾶ, ἐὰν ἀπεράσιον πρὶν ἢ συμπληρώσωμεν τοῦλάχιστον τὸ ἔργον τῶν πατέρων μας — νὰ κάμωσιν ἐξ ἡμῶν οἱ νῦν κυβερνῶντες ἐν ἔθνος ἔμπορων καὶ κυβευτῶν, ἀξίων τὸ πολὺ νὰ ἀντιμετρηθῶμεν μετὰ τῶν τέκνων τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰσαὰκ!... Ἐὰν τοιαύτη εἶνε ἡ καλὴ μας θέλησις, καὶ τοιοῦτος ὁ προορισμὸς μας, ἃς ἐξακολουθῶμεν τιμῶντες διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης μας τοὺς νῦν κυβερνῶντας. Μετὰ τούτων εἴμεθα βεβαῖοι, ὅτι θέλομεν φθάσει ταχεῖ καὶ ἀσφαλεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὸ ὑψηλόφρον ἰδεῶδες, ὅπερ αὐτοὶ ἐσχημάτισαν περὶ τῆς ἐλληνικῆς πατρίδος!

Εὐρώτας

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευὴ—11 Φεβρουαρίου

Μετὰ τὸν ἠρόδρον τῆς Κυβερνήσεως χθές, μετὰ βεβαίω-
τικτος σήμερον ἀνεμένετο ὁ κ. Δεληγιάννης. Ἐπρεπε κατὰ
τοῦ πυροβόλου τοῦ πρωθυπουργοῦ νὰ ἀντιπαραταχθῇ ἔτε-
ρον πυροβόλον ἴσης δυνάμεως, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ παρα-
τείνειν τὸν λόγον ἐπὶ τετράωρον, καὶ τούτο οὐδεὶς ἀρνέ-
ται εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην. Ἐπειτα ἐν τῇ παρουσίᾳ συγ-
χῶσει καὶ ἀτυχίᾳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μόνος ὁ ἐκ Γόρτυνος